

Ki Tavo Aleph

[Deuteronomy]

(26)1:It shall be, when you are come in to the land which the LORD your God gives you for an inheritance, and possess it, and dwell therein,
2:that you shall take of the first of all the fruit of the ground, which you shall bring in from your land that the LORD your God gives you; and you shall put it in a basket, and shall go to the place which the LORD your God shall choose, to cause His name to dwell there.

3:You shall come to the priest who shall be in those days, and tell him, I profess this day to the LORD your God, that I am come to the land which the LORD swore to our fathers to give us.

4:The priest shall take the basket out of your hand, and set it down before the altar of the LORD your God.

5:You shall speak up and say before the LORD your God, A wandering Aramean was my father; and he went down into Egypt, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous.

6:The Egyptians dealt ill with us, and afflicted us, and laid on us hard bondage:

7:and we cried to the LORD, the God of our fathers, and the LORD heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression;

8:and the LORD brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terror, and with signs, and with wonders;

9:and He brought us into this place, and gave us this land, a land flowing with milk and honey.

10:Now, behold, I have brought the first of the fruit of the ground, which You, the LORD, have given me. You shall set it down before the LORD your God, and worship before the LORD your God:

11:and you shall rejoice in all the good which the LORD your God has given to you, and to your house, you, and the Levite, and the sojourner who is in the midst of you.

12:When you have concluded tithing all the tithe of your increase in the third year, which is the year of tithing, then you shall give it to the Levite, to the sojourner, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within your gates, and be satisfied.

וְהָיָה כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן

לְךָ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיֵּשְׁבֶתָ בָּהּ: 2 וְלָקַחְתָּ מִרְאשֵׁית |

כָּל-פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל-

הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ

שָׁם: 3 וּבֵאתָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי

אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִנוּ לֵאמֹר לָנוּ:

4 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ: 5 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד

אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעַט וַיְהִי-שָׁם

לְגוֹי גָדוֹל עָצוּם וָרֶב: 6 וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲבֹדוּנוּ

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: 7 וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי

אַבְתָּיִנוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלָנוּ וַיִּרְא אֶת-עֲבָרֵינוּ וְאֶת-

עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחֲצָנוּ: 8 וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד

חֲזָקָה

וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמַרְא גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים: 9 וַיְבִאֵנוּ

אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אָרֶץ זָבַת

חֶלֶב וְדָבָשׁ: 10 וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת-רְאשֵׁית פְּרֵי

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחִיתוּ לִפְנֵי יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 11 וְשָׂמְתָּ בְכָל-

הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֹתָהּ

וְהִלּוֹי וְהִגַּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: 12

תְּכַלֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְּבוּאָתְךָ בַשָּׁנָה
 הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂי וְנִתְּתָה לְלוֹי לַגֵּר לִיתּוֹם
 וְלֹאֲלִמְנָה וְאָכְלוּ בַשְּׂעִירֶיךָ וּשְׂבָעוּ: ¹³ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נִתְּתִיו
 לְלוֹי וְלַגֵּר לִיתּוֹם וְלֹאֲלִמְנָה כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: ¹⁴ לֹא־
 אָכַלְתִּי בְּאֲנִי מִמְּנוֹ וְלֹא־בְעֶרְתִּי מִמְּנוֹ בְּטָמֵא וְלֹא־
 נִתַּתִּי מִמְּנוֹ לְמֵת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: ¹⁵ הַשְׁקִיפָה מִמַּעֲוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־
 הַשָּׁמַיִם וּבֵרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִתְּתָה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: ¹⁶ הַיּוֹם הַזֶּה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
 וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וּשְׂמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ
 וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: ¹⁷ אֶת־יְהוָה הָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ
 לְאֱלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ: ¹⁸ וַיְהִי־וְהָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם
 לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סֻגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל־
 מִצְוֹתָיו: ¹⁹ וַיִּלְתְּתֶךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
 לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִיתְךָ עַם־קֹדֶשׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר:

13:You shall say before the LORD your God, I have put away the holy thing out of my house, and also have given it to the Levite, and to the sojourner, to the fatherless, and to the widow, according to all Your commandments which You have commanded me: I have not transgressed any of Your commandments, neither have I forgotten them:

14:I have not eaten of it in my mourning, neither have I put away of it while unclean, nor given of it for the dead: I have listened to the voice of the LORD my God; I have done according to all that You have commanded me.

15:Look down from Your holy habitation, from heaven, and bless Your people Yisrael, and the land which You have given us, as You swore to our fathers, a land flowing with milk and honey.

16:This day the LORD your God commands you to do these statutes and laws: you shall therefore keep and do them with all your heart, and with all your soul.

17:You have declared the LORD this day to be your God, and that you would walk in His ways, and keep His statutes, and His commandments, and His laws, and listen to His voice:

18:and the LORD has declared you this day to be a people for His own possession, as He has promised you, and that you should keep all His commandments;

19:and to make you high above all nations that He has made, in praise, and in renown, and in honor; and that you may be a holy people to the LORD your God, as He has spoken.

Ki Tavo Aleph

[Deuteronomy]

(26)1:It shall be, when you are come in to the land which the LORD your God gives you for an inheritance, and possess it, and dwell therein,
2:that you shall take of the first of all the fruit of the ground, which you shall bring in from your land that the LORD your God gives you; and you shall put it in a basket, and shall go to the place which the LORD your God shall choose, to cause His name to dwell there.

3:You shall come to the priest who shall be in those days, and tell him, I profess this day to the LORD your God, that I am come to the land which the LORD swore to our fathers to give us.

4:The priest shall take the basket out of your hand, and set it down before the altar of the LORD your God.

5:You shall speak up and say before the LORD your God, A wandering Aramean was my father; and he went down into Egypt, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous.

6:The Egyptians dealt ill with us, and afflicted us, and laid on us hard bondage:

7:and we cried to the LORD, the God of our fathers, and the LORD heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression;

8:and the LORD brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terror, and with signs, and with wonders;

9:and He brought us into this place, and gave us this land, a land flowing with milk and honey.

10:Now, behold, I have brought the first of the fruit of the ground, which You, the LORD, have given me. You shall set it down before the LORD your God, and worship before the LORD your God:

11:and you shall rejoice in all the good which the LORD your God has given to you, and to your house, you, and the Levite, and the sojourner who is in the midst of you.

12:When you have concluded tithing all the tithe of your increase in the third year, which is the year of tithing, then you shall give it to the Levite, to the sojourner, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within your gates, and be satisfied.

וְהָיָה כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ בַּחֲלָה וּיְרֻשְׁתָּהּ וּיְשַׁבַּת בָּהּ: 2 וְלָקַחְתָּ מִרְאשֵׁית אֶל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וּשְׂמַתָּ בַטֶּנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: 3 וּבָאתָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִנוּ לֵאמֹר: 4 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 5 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אָבִי וַיֵּרֵד מִצְרַיִמָּה וַיְגַר שָׁם בְּמִתִּי מַעַט וַיְהִי-שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וְרַב: 6 וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: 7 וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת-עָנִינוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחְצָנוּ: 8 וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבְמָרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים: 9 וַיְבִאֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: 10 וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת-רְאשֵׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנֵּחְתָּו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 11 וּשְׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: 12 כִּי

13:You shall say before the LORD your God, I have put away the holy thing out of my house, and also have given it to the Levite, and to the sojourner, to the fatherless, and to the widow, according to all Your commandments which You have commanded me: I have not transgressed any of Your commandments, neither have I forgotten them:

14:I have not eaten of it in my mourning, neither have I put away of it while unclean, nor given of it for the dead: I have listened to the voice of the LORD my God; I have done according to all that You have commanded me.

15:Look down from Your holy habitation, from heaven, and bless Your people Yisrael, and the land which You have given us, as You swore to our fathers, a land flowing with milk and honey.

16:This day the LORD your God commands you to do these statutes and laws: you shall therefore keep and do them with all your heart, and with all your soul.

17:You have declared the LORD this day to be your God, and that you would walk in His ways, and keep His statutes, and His commandments, and His laws, and listen to His voice:

18:and the LORD has declared you this day to be a people for His own possession, as He has promised you, and that you should keep all His commandments;

19:and to make you high above all nations that He has made, in praise, and in renown, and in honor; and that you may be a holy people to the LORD your God, as He has spoken.

תְּכַלֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂי תְּבוּאָתְךָ בַשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁתַּ שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנִתְּתָה לְלוֹי לְגֵר לִיתּוֹם
וְלֹאֲלֻמָּנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וּשְׂבָעוּ: ¹³וְאָמַרְתָּ לְפָנָי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעָרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִזֶּה-הַבַּיִת וְגַם נִתְּתִיו
לְלוֹי וְלְגֵר לִיתּוֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה כְּכָל-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי לֹא-עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: ¹⁴וְלֹא-
אָכַלְתִּי בְּאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא-בְעָרְתִי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא-
נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: ¹⁵הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִזֶּ-
הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
זַבַּת חֶלֶב וְדִבְשָׁ: ¹⁶וְעַתָּה הַיּוֹם הַזֶּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל-לְבָבְךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: ¹⁷אֶת-יְהוָה הָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ
לְאֱלֹהִים וְלִלְכַת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֹעַ בְּקוֹלוֹ: ¹⁸וְיֵהוּהָ הָאֱמַרְךָ הַיּוֹם
לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סֻגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּר-לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל-
מִצְוֹתָיו: ¹⁹וְיִתְתֶךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
לְתִהְיֶה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְהִיְתֶךָ עַם-קֹדֶשׁ
לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר:

Ki Tavo Aleph

[Deuteronomy]

וְהָיָה¹ כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ בַּחֲלָה וּיְרֻשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּת בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מִרְאשִׁית | כָּל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשָׂמַתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ:

וְלָקַח⁴ הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לְפָנָי מִזֶּבַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעַט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וְרָב: וַיִּרְעוּ⁶ אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: וַנִּצְעַק⁷ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיִּרְא אֶת־עַנְיֵנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ⁸ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה

וּבְזֶרַע נְטוּיָהּ וּבְמֵרָא גְדֹל וּבְאֲתוֹת וּבְמִפְתִּים: ⁹ וַיָּבֵאוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתְּנוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אָרֶץ זֶבֶת
חֶלֶב וַדְּבָשׁ: ¹⁰ וַעֲתָה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחֹתוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ ¹¹ בְּכָל־
הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתָּה
וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: ¹² כִּי
תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוֹאתֶיךָ בַשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁת וְשַׁנַּת הַמַּעֲשֵׂי וְנָתַתָּה לַלְוִי לַגֵּר לִיתוֹם
וְלֹא־לְמִנָּה וְאָכְלוּ בְשַׁעֲרֶיךָ וְשָׁבְעוּ: ¹³ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו
לַלְוִי וְלַגֵּר לִיתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה כְּכָל־מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצּוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: וְלֹא־ ¹⁴
אֶכְלֹתִי בְּאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא־
נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: ¹⁵ הַשֶּׁקֶף פָּה מִמַּעוֹן קֹדֶשׁ מִן־

הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת-עַמּוֹךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: וַיִּזְעַק ¹⁶ הַיּוֹם הַזֶּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצִּיּוֹן לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֲקִים הָאֵלֶּה
וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל-לְבָבְךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: ¹⁷ אֶת-יְהוָה הָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ
לְאֱלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשָׁמֵר חֲקָיו וּמִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ: מִפֶּטֶר ¹⁸ וַיְהִי הָאֱמִירָה הַיּוֹם
לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ וּלְשָׁמֵר כָּל-
מִצְוֹתָיו: ¹⁹ וְלִתְתֹכְךָ עָלֶיךָ עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
לְתַהֲלָה וּלְשָׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִיתְךָ עִם-קָדוֹשׁ
לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר:

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך גזלה וירשתה וישבת בה ולקחת מראשית
כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך ושמרת בטנא והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכון שמו
שם ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם
ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי
אל הארץ אשר גשבע יהוה לאבותינו לתת לנו

ולקח הכהן הטנא מידך והגיונו לפני מזבח יהוה
אלהיך ועזית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם
לגוי גדול עצום ורב וירעו אתנו המצרים ויעזונו
ויתנו עלינו עבדה קשה וגצעק אל יהוה אלהי
אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את עזינו ואת
עמלנו ואת לחצנו ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה

ובזרע גטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים ויבאנו
אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת
חלב ודבש ועתה הגה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והגזזתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ושמוזת בכל
הטוב אשר נתן כך יהוה אלהיך וכלביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך כי
תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ואמרת לפני
יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי לא
אכלתי באגני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא
נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני השקיפה ממעון קדשך מן

השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתתה לנו כאשר גשבעת לאבותינו ארץ
זבת חלב ודבש היום הזה

יהוה אלהיך מיצוך לעשות את החזקים האלה
ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך
ובכל גפשך את יהוה האמרת היום להיות כך
לאלהים וכלכת בדרכיו ולשמר חזקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקלו ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגלה כאשר דבר כך ולשמר כל
מצותיו ולותך עליון על כל הגוים אשר עשה
לתהלה ולשם ולותפארת ולהיתך עם קדש
ליהוה אלהיך כאשר דבר